मोहनीयैस्तामसैः अधःनरकतिर्यक्षु ॥ ३२ ॥ जातिर्जन्म संचरेयोनिसंचरेउत्क्रांत्यादिषुच ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रेत्यमृत्वा दुःखात्मकःप्रतीघातः दुःखंभोक्तुमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ अपथ्यमितिच्छेदः ॥ ३६ ॥ अदुःखितइतिच्छेदः दुःखाभावस्यचसुखमितिसंज्ञानतुसंसारेस्वरूपतःसुखमस्ति तथाचाहुः भारेऽपनीतेसुखिनःसंदताःस्मइति ततःअदुःखेसुखाध्यासात् अनिवृत्तेतिच्छेदः ॥ ३७ ॥ निवृत्तबंधोवीतरागः तत्रहेतुःविशुद्धश्चेति ॥ ३८ ॥ तस्यफलं तपोयोगयोःआलोचनध्यानयोःसमारंभं ॥३९॥४०॥ यतेत्यतेत ॥४१॥ पुण्यफलमाह अनसूयुरिति ॥ ४२ ॥ संस्कृतस्यअष्टाचत्वारिंश

शुभैःप्रयोगैर्देवत्वंव्यामिश्रैर्मानुषोभवेत्॥ मोहनीयैर्वियोनीषुत्वधोगामीचकिल्बिषी ॥ ३२ ॥ जातिमृत्युजरादुःखैःसततंसमभिद्रुतः ॥ संचरेपच्यमानश्च दोषैरात्मकृतैर्नरः॥३३॥ तिर्यग्योनिसहस्राणिगत्वानरकमेवच॥ जीवाःसंपरिवर्ततेकर्मबंधनिबंधनाः ॥ ३४ ॥ जंतुस्तुकर्मभिस्तैस्तैःस्वकृतैःप्रेत्यदुःखितः॥ तद्दुःखप्रतिघातार्थमपुण्यांयोनिमाप्नुते॥ ३५ ॥ ततःकर्मसमादत्तेपुनरन्यंनवंबहु॥ पच्यतेतुपुनस्तेनभुक्ताऽपथ्यमिवातुरः ॥३६॥ अजस्रमेवदुःखार्त्तोऽदुः खितःसुखसंज्ञकः॥ ततोनिवृत्तबंधत्वात्कर्मणामुदयादपि॥ ३७॥ परिक्रामतिसंसारेचक्रवद्बहुवेदनः॥ सचेन्निवृत्तबंधस्तुविशुद्धश्चापिकर्मभिः॥३८॥ त पोयोगसमारंभंकुरुतेद्विजसत्तम॥ कर्मभिर्बहुभिश्चापिलोकानश्नातिमानवः ॥ ३९ ॥ सचेन्निवृत्तबंधस्तुविशुद्धश्चापिकर्मभिः ॥ प्राप्नोतिसुकृताँल्लोकान्य त्रगत्वानशोचति॥ ४० ॥ पापंकुर्वन्पापवृत्तःपापस्यांतंनगच्छति॥ तस्मात्पुण्यंयतेत्कर्तुंवर्जयीतचपापकं ॥ ४१ ॥ अनसूयुःकृतज्ञश्चकल्याणानिचसेवते॥ सुखानिधर्ममर्थंचस्वर्गंचलभतेनरः॥ ४२ ॥ संस्कृतस्यचदांतस्यनियतस्ययतात्मनः॥ प्राज्ञस्यानंतरावृत्तिरिहलोकेपरत्रच ॥ ४३ ॥ सतांधर्मेणवर्तेतक्रियां शिष्टवदाचरेत्॥ असंक्लेशेनलोकस्यवृत्तिंलिप्सेतवैद्विज॥ ४४ ॥ स्वधर्मेणक्रियालोकेकर्मणःसोप्यसंकरः॥ संतिह्यागमविज्ञानाःशिष्टाःशास्त्रेविचक्षणाः॥ ॥ ४५ ॥ प्राज्ञोधर्मेणरमतेधर्मंचैवोपजीवति॥ तस्माद्धर्मादवाप्तेनधनेनद्विजसत्तम ॥ ४६ ॥ तस्यैवसिंचतेमूलंगुणान्पश्यतियत्रवै ॥ धर्मात्माभवतित्येवं चित्तंचास्यप्रसीदति ॥ ४७ ॥ समित्रजनसंतुष्टइहप्रेत्यचनंदति ॥ शब्दंस्पर्शंतथारूपंगंधानिष्टांश्चसत्तम ॥ ४८ ॥ प्रभुत्वंलभतेचापिधर्मस्यैतत्फलंविदुः॥ धर्मस्यचफलंलब्ध्वानतुष्यतिमहाद्विज॥ ४९ ॥ अतृप्यमाणोनिर्वेदमापेदेज्ञानचक्षुषा॥ प्रज्ञाचक्षुर्नरइहदोषंनैवानुरुध्यते॥ ५० ॥

त्संस्कारयुक्तस्य दांतस्यजितबाह्येंद्रियस्य नियतस्यशौचादिपरस्य यतात्मनःजितचित्तस्य अनंतरासुलभावृत्तिर्जीवनंविषयसुखमितियावत् ॥४३॥४४॥ स्वधर्मेणेति यतःशिष्टाउपदेष्टारःसंतिअतःकर्म णःकर्मणिषष्ठी कर्म स्वधर्मेणस्वोचितेनाचारेण क्रियाःकुरुष्व आशीर्लिङ्मध्यमैकवचनं सोपिअसंकरः धर्माणामितिशेषः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ यत्रधर्मे ॥४७॥४८॥ प्रभुत्वंअप्रतिहतेच्छत्वं धर्मस्येति चि त्तशुद्ध्याभोगेच्छायांक्षीणायांस्वर्गेपिवैराग्यंजायतेइत्यर्थः॥४९॥ अतृप्यमाणःप्रीतिमलभमानः निर्वेदंवैराग्यं आपेदेआप्नोति लकारव्यत्ययआर्षः दोषंरागद्वेषादिकंनानुरुध्यतेतद्वशोनभवतीत्यर्थः॥५०॥

Digitized by Google